

Załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów
z dnia 19 grudnia 2002 r. (poz. 7)

SZCZEGÓŁOWY OPIS GRANIC SKŁADU WOLNOĆLOWEGO NA TERENIE PORTU LOTNICZEGO POZNAŃ-ŁAWICA

Skład wolnoćlowy znajduje się na terenie terminalu Portu Lotniczego Poznań-Ławica w sali odlotów zagranicznych. Na skład wolnoćlowy składają się dwie strefy zamknięte odcinkami ścian, określonymi w opisie granic składu wolnoćlowego, przedzielone hołem operacyjnym hali odlotów zagranicznych. Opis przebiegu granic składu wolnoćlowego przedstawiony jest na mapie w skali 1:500 i jest przechowywany u zarządzającego, a także w kopii we właściwej miejscowo izbie celnej nadzorującej skład wolnoćlowy oraz w Ministerstwie Finansów.

Granice składu wolnoćlowego stanowią następujące odcinki ścian:

Część Business Executive Lounge:

- 1) pomiędzy punktami A i B ściana murowana, o długości 10,5 m i grubości 0,25 m, oddzielająca obszar składu wolnoćlowego od korytarza VIP;
- 2) pomiędzy punktami B i C ściana gipsowo-kartonowa na stelażu metalowym, pełna, o długości 5,5 m i grubości 0,12 m, oddzielająca obszar składu wolnoćlowego od pomieszczeń socjalnych VIP;
- 3) pomiędzy punktami C i D ściana murowana, o długości 10,8 m i grubości 0,25 m, oddzielająca obszar składu wolnoćlowego od pomieszczeń VIP;
- 4) pomiędzy punktami D i E ściana zewnętrzna o konstrukcji aluminiowo-szklanej, o długości 13 m, oddzielająca obszar składu wolnoćlowego od płyty lotniska;
- 5) pomiędzy punktami E i F ściana zewnętrzna betonowa, o długości 1,9 m i grubości 0,25 m, oddzielająca obszar składu wolnoćlowego od płyty lotniska;

- 6) pomiędzy punktami F i G ściana zewnętrzna o konstrukcji aluminiowo-szklanej, o długości 17,4 m, oddzielająca obszar składu wolnoćlowego od płyty lotniska;
- 7) pomiędzy punktami G i H ściana wewnętrzna o konstrukcji aluminiowo-szklanej, o długości 17,8 m, oddzielająca obszar składu wolnoćlowego od sali odlotów zagranicznych, w której zamontowane są dwie pary drzwi zabezpieczone zamkami patentowymi;
- 8) pomiędzy punktami H i I ściana murowana, o długości 0,5 m i grubości 0,25 m, oddzielająca obszar składu wolnoćlowego od pomieszczeń socjalnych;
- 9) pomiędzy punktami I i A ściana gipsowo-kartonowa na stelażu metalowym, pełna, o długości 4,6 m, oddzielająca obszar składu wolnoćlowego od pomieszczeń socjalnych sali odlotów zagranicznych.

Część handlowo-magazynowa

- 1) pomiędzy punktami A i B ściana wewnętrzna o konstrukcji aluminiowo-szklanej, o długości 25,8 m, oddzielająca obszar składu wolnoćlowego od sali odlotów zagranicznych, w której znajduje się pięć par drzwi zabezpieczonych zamkami patentowymi;
- 2) pomiędzy punktami B i C ściana wewnętrzna o konstrukcji aluminiowo-szklanej, o długości 25,8 m, oddzielająca obszar składu wolnoćlowego od sali odlotów krajowych;
- 3) pomiędzy punktami C i A ściana wewnętrzna o konstrukcji aluminiowo-szklanej, o długości 5,4 m, oddzielająca obszar składu wolnoćlowego od pomieszczeń Straży Granicznej.

Powierzchnia składu wolnoćlowego wynosi 488,5 m².

8

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 20 grudnia 2002 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi dalekosiężne do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie

Na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 2000 r. Nr 106, poz. 1126, Nr 109, poz. 1157 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 5, poz. 42, Nr 100, poz. 1085, Nr 110, poz. 1190, Nr 115, poz. 1229, Nr 129, poz. 1439 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 20 września 2000 r. w sprawie warunków technicz-

nych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi dalekosiężne do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 98, poz. 1067), wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 dodaje się pkt 10 i 11 w brzmieniu:

„10) rozlewni gazu płynnego — rozumie się przez to wydzielony technologicznie, niepodpiwni-

czony obiekt budowlany przeznaczony do napełniania butli gazem płynnym,

- 11) cysternie samochodowej — rozumie się przez to cysternę na podwoziu samochodowym, cysternę naczepę oraz cysternę przyczepę.”;
- 2) w § 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Warunki techniczne określone w § 1 mają zastosowanie przy budowie nowych obiektów oraz odbudowie, rozbudowie, przebudowie i nadbudowie obiektów istniejących, przeznaczonych do magazynowania, przeładunku i dystrybucji ropy naftowej i produktów naftowych.”;
- 3) § 5 otrzymuje brzmienie:
 - „§ 5. 1. Zbiornik uważa się za podziemny, jeżeli jest przykryty lub obsypany warstwą ziemi o grubości co najmniej 0,5 m, z zastrzeżeniem ust. 2.
 2. Za zbiornik podziemny uważa się również zbiornik usytuowany w obudowie żelbetowej, przy czym najwyższy poziom magazynowanej ropy naftowej lub produktów naftowych jest co najmniej o 0,20 m poniżej powierzchni otaczającego terenu, którego poziom wyznacza się w odległości 6,5 m od płaszcza zbiornika po jego ostatecznym ukształtowaniu.”;
- 4) w § 8 w ust. 1 po wyrazach „w następujących terminach” dodaje się wyrazy „, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej”;
- 5) w § 11:
 - a) w ust. 1 skreśla się wyraz „wyłącznie”,
 - b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
 - „4. Ropa naftowa i produkty naftowe mogą być również magazynowane w odpowiednio przystosowanych naturalnych zbiornikach podziemnych powstałych po wyrobiskach złóż.”;
- 6) § 14 otrzymuje brzmienie:
 - „§ 14. 1. Bazy paliw wyposaża się w instalacje i urządzenia do:
 - 1) zabezpieczenia przed przenikaniem produktów naftowych do gruntu i wód gruntowych, cieków, rzek, jezior i akwenów portowych oraz przed emisją par tych produktów do powietrza atmosferycznego, w procesach ich przeładunku i magazynowania,
 - 2) monitorowania stanu magazynowanych produktów i sygnalizacji przecieków tych produktów do gruntu i wód gruntowych,
 - 3) hermetycznego magazynowania, załadunku i rozładunku produktów naftowych I klasy, ograniczającego roczne straty z tego tytułu w każdej instalacji magazynowej bazy paliw, do wartości poniżej 0,01%.
 2. Instalacje i urządzenia, o których mowa w ust. 1, powinny być zaprojektowane i wykonane w sposób zapewniający kontrolę ich pracy.
 3. Instalacje i urządzenia do odzyskiwania par — produktów naftowych I klasy powinny być tak zaprojektowane i eksploatowane, aby średnie stężenie par na wylocie z instalacji nie przekraczało 35 g/m³ na godzinę, mierzone w ciągu dnia pracy (minimum 7 godzin) przy normalnej wydajności. Pomiary mogą być wykonywane w sposób ciągły lub nieciągły.
 4. W przypadku gdy pomiary wykonywane są w sposób nieciągły, wykonuje się co najmniej cztery pomiary na godzinę. Całkowity błąd pomiaru nie może przekraczać 10% wartości mierzonej, a zastosowany sprzęt pomiarowy powinien posiadać zdolność mierzenia stężenia co najmniej 3 g/m³ z dokładnością nie mniejszą niż 95% wartości mierzonej.
 5. W procesach odgórnego i oddolnego załadunku cystern samochodowych lub kolejowych produktami naftowymi I klasy pary tych produktów odprowadza się do zbiornika dozymetrycznego instalacji odzysku par lub do zbiornika transportowego do pośredniego magazynowania par albo do zbiorników, z których produkt jest wydawany, pod warunkiem że zbiorniki te nie zostały wyposażone w dachy pływające lub wewnętrzne membrany pływające. W przypadku pracy urządzeń załadowniczych ze szczytową wydajnością dopuszcza się, aby zastosowany system gromadzenia i odzysku par z urządzeń załadowniczych wytwarzał maksymalne nadciśnienie na przyłączy, do odprowadzenia par z cysterny, równe 55 milibarom, pod warunkiem niespowodowania wydostawania się par na zewnątrz przez zawory oddechowe.
 6. Podczas odgórnego załadunku cystern samochodowych lub kolejowych produktami naftowymi końcówka nalewaka powinna znajdować się jak najbliżej dna zbiornika – cysterny. Proces załadunku powinien odbywać się ze zmniejszoną wydajnością przepływu produktu na początku i na końcu tego procesu.
 7. Podczas załadunku oddolnego cystern samochodowych lub kolejowych produktami naftowymi wydatek nalewaka nie powinien przekraczać 2500 litrów na minutę, przy nominalnej średnicy nalewaka wynoszącej DN 100.
 8. Urządzenia służące do hermetycznego załadunku i rozładunku cystern samocho-

- wych lub kolejowych w bazach paliw powinny być tak zaprojektowane i eksploatowane, aby całkowite roczne straty produktów naftowych I klasy nie przekraczały wartości 0,005%.
9. Wszystkie bazy paliw (terminale) posiadające urządzenia załadunkowe do cystern samochodowych wyposaża się w zespół nalewaków do oddolnego załadunku cystern produktami naftowymi I klasy.
 10. Każda cysterna samochodowa przeznaczona do oddolnego załadunku produktów naftowych I klasy powinna spełniać warunki techniczne określone w odrębnych przepisach.
 11. Każdy nalewak przeznaczony do oddolnego załadunku cystern samochodowych powinien być wyposażony w:
 - 1) 4-calową złączkę nakrętną API ($\varnothing 101,6$ mm) umieszczoną na ramieniu nalewaka pasującą do 4-calowej złączki zwężkowej API ($\varnothing 101,6$ mm) umieszczonej na cysternie samochodowej,
 - 2) urządzenie kontrolne, które po podłączeniu do cysterny samochodowej umożliwi kontrolę stanu napełnienia oraz przekazanie odpornego na zakłócenia sygnału dla układów zezwalających na załadunek lub wstrzymujących załadunek, w przypadkach przepełnienia cysterny lub utraty skutecznego jej uziemienia; załadunek cysterny powinien być możliwy po podłączeniu przewodu odbioru par.
 12. Nalewaki do odgórnego załadunku cystern powinny być wyposażone w specjalne urządzenia odzysku par produktów naftowych I klasy, urządzenie kontrolne zabezpieczające przed przepełnieniem cystern i blokujące pracę nalewaków w przypadku wystąpienia awarii, utraty skutecznego uziemienia lub przepełnienia cysterny.
 13. Podczas załadunku produktami naftowymi I klasy:
 - 1) cysterna samochodowa powinna być uziemiona, przyłączona do nalewaka oraz przewodu odprowadzenia par do instalacji ich odzysku, a także połączona z urządzeniem kontrolnym nalewaka za pomocą standardowego dziesięciostykowego złącza elektrycznego przewodem zwrotnym z czujnika przepełnienia; dziesięciostykowa wtyczka powinna być przymocowana do końcówki przewodu znajdującego się przy cysternie, a dziesięciostykowe gniazdo powinno być umieszczone na obudowie urządzenia kontrolnego i połączone z systemem uziemienia nalewaka,
 - 2) cysterna kolejowa powinna być uziemiona w sposób określony w Polskich Normach i przyłączona do nalewaka załadunku, wyposażonego w urządzenie odbioru par oraz czujnik przepełnienia,
 - 3) tor kolejowy od strony wjazdu na teren bazy paliw płynnych I i II klasy powinien mieć dwie poprzeczne przerwy izolacyjne w obu tokach szynowych, położone w odległości co najmniej 50 m od siebie, przy czym jedna z tych przerw powinna znajdować się poza terenem bazy paliw lub miejsca przeładunku w odległości nie większej niż 5 m od ogrodzenia,
 - 4) system układu uziemiającego urządzeń przeładunkowych powinien stanowić skuteczne połączenie (metaliczne) wagonu cysterny oraz urządzeń nalewacznych z uziemionym torem przeładunkowym bocznicą kolejowej bazy paliw, izolowanej od torów szlakowych, zgodnie z pkt 3,
 - 5) uruchomienie urządzeń do przeładunku paliw płynnych I i II klasy może nastąpić tylko po przerwaniu ciągłości toków szynowych toru bocznicą kolejowej z torem szlakowym.”;
- 7) w § 20 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
„Zespół kolejowych torów zdawczo-odbiorczych, usytuowany poza terenem kolejowej bazy paliw lub stacji paliw, powinien znajdować się w odległości liczonej od skrajni najbliższego toru.”;
- 8) w § 39 ust. 13 otrzymuje brzmienie:
„13. Zewnętrzne i wewnętrzne powierzchnie zbiorników naziemnych i podziemnych zabezpiecza się przed korozją za pomocą odpowiednio dobranych pokryć ochronnych. Pokrycia te powinny posiadać deklarację zgodności z Polską Normą lub aprobatą techniczną. Zbiorniki podziemne i dna zbiorników naziemnych, wykonane ze stali węglowych lub stopowych, mogą być wyposażone w systemy elektrochemicznej ochrony katodowej.”;
- 9) w § 40:
 - a) w ust. 4 w pkt 3 wyrazy „warstwą z tworzywa sztucznego” zastępuje się wyrazami „wykładziną, laminatem lub kompozytem — tworzywem zbrojonym, o odpowiedniej wytrzymałości”,
 - b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Dopuszcza się łączenie przewodów wydechowych zbiorników, o których mowa w ust. 4, oddzielnie dla paliw płynnych I klasy i oddzielnie dla paliw płynnych II klasy, pod warunkiem zabezpieczenia przewodów łączących przestrzenie gazowe zbiorników

paliw płynnych I klasy przed rozprzestrzenieniem się ognia i fali ciśnienia.”;

10) § 44 otrzymuje brzmienie:

- „§ 44. 1. Rurociągi chroni się przed korozją, stosując odpowiednio dobrane pokrycia ochronne, w przypadku części podziemnej rurociągu — stosując równocześnie elektrochemiczną ochronę katodową. Pokrycia powinny posiadać deklarację zgodności z Polską Normą lub aprobatą techniczną.
2. Po ułożeniu rurociągów w wykopie i przed jego zasypaniem przeprowadza się badanie szczelności pokrycia ochronnego przy napięciu probierczym zależnym od rodzaju i grubości tego pokrycia, określonym w dokumentacji technicznej.
3. Elektrochemiczna ochrona katodowa powinna być wykonana i eksploatowana zgodnie z Polskimi Normami.
4. Rurociągi podziemne ułożone w strefach szkodliwego oddziaływania prądów błądzących powinny być wyposażone w systemy elektrochemicznej ochrony katodowej.”;

11) w § 46 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

- „4. Powierzchnie między ścianą osłonową a płaszczem zbiornika zabezpiecza się statym lub półstatym urządzeniem gaśniczym pianowym.
5. Wielostanowiskowe fronty załadunku i rozładunku cystern samochodowych i kolejowych produktami naftowymi I i II klasy mogą być wyposażone w stałe urządzenia gaśnicze pianowe lub działka pianowe.”;

12) w § 48 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- „3) $3 \text{ dm}^3/\text{min} \times \text{m}^2$ do gaszenia przestrzeni między zbiornikiem naziemnym a otaczającą go ścianą osłonową,”;

13) w § 55 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Agregaty pompowe, w tym jeden rezerwowowy, wyposaża się w silniki o napędzie elektrycznym lub spalinowym. Silniki o napędzie elektrycznym podłącza się do rozdzielnic zasilanej dwustronnie. W przypadku braku dwustronnego zasilania funkcje dodatkowego źródła zasilania spełnia agregat prądotwórczy.”;

14) § 63 i 64 otrzymują brzmienie:

- „§ 63. Bazy magazynowe, przeładunkowe i rozlewnie gazu płynnego sytuuje się na terenach płaskich bez zagłębień, stosując wymagania określone w § 14 ust. 13 pkt 3, § 16, 18, 20, 29, 30, 33, § 55 ust. 1 i 2, a także wymagania określone w odrębnych przepisach.

§ 64. Gaz płynny może być magazynowany w zbiornikach naziemnych, podziemnych, naziemnych przysypanych, w butlach dopuszczonych przez właściwy organ dozoru technicznego oraz może być magazynowany w określonym czasie w cysternach kolejowych lub samochodowych znajdujących się na terenie bazy paliw.”;

15) w § 65:

- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,
b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W bazach gazu płynnego sieć dróg wewnętrznych powinna tworzyć zamknięty układ komunikacyjny. Do budynków, wiat, urządzeń technologicznych, stanowisk przeładunku i bocznic kolejowych powinny być zapewnione drogi pożarowe określone w odrębnych przepisach.”;

16) w § 66 po wyrazach „gazu płynnego” dodaje się wyrazy „, z wyjątkiem zbiorników, o których mowa w § 75 ust. 5”;

17) § 69 otrzymuje brzmienie:

- „§ 69. 1. Zewnętrzne powierzchnie naziemnych i podziemnych zbiorników do magazynowania gazu płynnego zabezpiecza się przed korozją za pomocą odpowiednio dobranych pokryć ochronnych. Pokrycia te powinny posiadać deklarację zgodności z Polską Normą lub aprobatą techniczną.
2. Zbiorniki naziemne do magazynowania gazu płynnego maluje się zewnętrznie farbami o zdolności odbijania promieniowania cieplnego (słonecznego) wynoszącej co najmniej 70%.
3. Zbiorniki podziemne do magazynowania gazu płynnego mogą być wyposażone w systemy elektrochemicznej ochrony katodowej.”;

18) w § 75:

- a) w ust. 2:
— w pkt 1 i 2 wyraz „zbiorników” zastępuje się wyrazem „zbiornika”,
— pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) dla zbiornika o pojemności powyżej 250 m^3 — co najmniej 30 m w przypadku zbiornika naziemnego i 15 m w przypadku zbiornika podziemnego.”;

b) w ust. 3 po wyrazach „określone w ust. 1 w kolumnie 2” dodaje się wyrazy „oraz określone w ust. 5 pkt 1 i 5”;

19) § 83 otrzymuje brzmienie:

- „§ 83. W handlowej sieci detalicznej, w tym w stacjach paliw, dopuszcza się składowanie butli

w kontenerach o konstrukcji ażurowej. Kontenery te o łącznej masie gazu w butlach do 440 kg mogą być ustawiane przy ścianie o odporności ogniowej co najmniej 120 minut i wysokości co najmniej 2 m, w odległości co najmniej 2 m w poziomie od znajdujących się w niej otworów okiennych i drzwiowych, a także od studzienek, przy zachowaniu odległości co najmniej 10 m od innych budynków i co najmniej 1,0 m od granicy działki.”;

20) § 85 otrzymuje brzmienie:

„§ 85. 1. Magazyn butli, w zależności od masy składowanego gazu płynnego, wyposaża się w gaśnicę proszkową 9 kg w następującej ilości:

- 1) 1 gaśnica — w przypadku składowanego gazu płynnego o masie do 440 kg,
- 2) 2 gaśnice — w przypadku składowanego gazu płynnego o masie od 441 kg do 5500 kg oraz dodatkowo jedną gaśnicę na każde 10000 kg masy składowanego gazu płynnego powyżej 5500 kg.

2. Dopuszcza się stosowanie 2 gaśnic śniegowych CO₂ 5 kg zamiast 1 gaśnicy proszkowej 9 kg.

3. Magazyn butli gazu płynnego powyżej 440 kg wyposaża się w instalację wodną do celów przeciwpożarowych o następującej wydajności:

- 1) 10 dm³/s — w przypadku masy składowanego gazu płynnego do 25000 kg,
- 2) 20 dm³/s — powyżej wielkości masy składowanego gazu płynnego określonej w pkt 1.”;

21) w § 91:

a) w ust. 2 skreśla się wyrazy „, a ponadto powinny być spełnione warunki określone w § 14 ust. 12”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Podczas załadunku lub rozładunku cysterny kolejowej lub samochodowej uziemia się zgodnie z Polską Normą. Połączenie linki uziemiającej z uziomem powinno być wykonane za pomocą przełącznika.”;

22) w § 92:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz w tabeli, w kolumnie 1 wyrazy „Budynek rozlewni gazu płynnego” zastępuje się wyrazami „Rozlewnia gazu płynnego”,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W bazie przeładunkowej:

- 1) odległość stanowisk przeładunku cystern kolejowych i samochodowych od ogrodzenia bazy wynosi co najmniej 15 m, li-

cząc od skrajni torów kolejowych,

2) w przypadku bezpośredniego przeładunku gazu płynnego z cysterny kolejowej do samochodowej, odległość między cysternami wynosi co najmniej 25 m, licząc od płaszcza cystern,

3) odległość od innych obiektów określa się zgodnie z § 75, przyjmując pojemność cystern za równoważną pojemności zbiornika naziemnego.”;

23) w § 93:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz wyrazy „budynkiem rozlewni” zastępuje się wyrazem „rozlewnią”,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Odległość między rozlewnią gazu płynnego a stanowiskiem tankowania gazem płynnym pojazdów samochodowych powinna wynosić co najmniej 30 m.”;

24) w § 100:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pojemność zbiorników magazynowych stacji kontenerowej nie powinna być większa niż 30 m³.”,

b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Przepis ust. 3 nie dotyczy obiektów wykorzystywanych wyłącznie na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa.

5. Dopuszcza się przechowywanie paliw płynnych III klasy, na potrzeby własne użytkownika, w zbiorniku naziemnym dwupłaszczowym o pojemności do 5 m³, który może być wyposażony w odmierzacz paliw.”;

25) w § 102 w ust. 1 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) 5 m — od granicy sąsiadującej niezabudowanej działki nieprzeznaczonej w planie zagospodarowania przestrzennego pod budownictwo mieszkaniowe i użyteczności publicznej.”;

26) § 103 otrzymuje brzmienie:

„§ 103. 1. Stacje kontenerowe, jako tymczasowe obiekty przeznaczone do czasowego zapotrzenia użytkowników w produkty naftowe, sytuuje się z zachowaniem następujących odległości:

1) dla produktów naftowych I i II klasy:

a) 20 m — od budynków mieszkalnych i budynków użyteczności publicznej,

b) 15 m — od innych obiektów budowlanych,

2) dla produktów naftowych III klasy:

- a) 10 m — od budynków mieszkalnych i budynków użyteczności publicznej,
- b) 5 m — od innych obiektów budowlanych i od granicy działki.
2. Odległości określone w ust. 1 pkt 2 mogą nie być przestrzegane podczas zasilania przez stacje kontenerowe zbiorników instalacji grzewczych produktami naftowymi klasy III.
3. Zbiornik do przechowywania paliw płynnych klasy III na potrzeby własne użytkownika, o którym mowa w § 100 ust. 5, może być usytuowany z zachowaniem odległości określonych w ust. 1 pkt 2.”;
- 27) § 109 otrzymuje brzmienie:
- „§ 109. Pawilon stacji paliw płynnych powinien być wykonany z elementów nierozprzestrzeniających ognia i usytuowany poza strefą zagrożenia wybuchem, z zastrzeżeniem § 102 ust. 1 pkt 2.”;
- 28) w § 111:
- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,
- b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
- „2. Zadaszenie stacji paliw lub wydzielonego stanowiska, przeznaczonego wyłącznie do tankowania gazem płynnym pojazdów osobowych, obejmuje stanowisko tankowania i obsługi odmierzacza gazu płynnego, a jego wysokość w świetle, mierzona od poziomu podjazdu, powinna wynosić co najmniej 2,50 m.”;
- 29) w § 115 w pkt 3 wyrazy „warstwą z tworzywa sztucznego” zastępuje się wyrazami „wykładziną, laminatem lub kompozytem — tworzywem zbrojonym, o odpowiedniej wytrzymałości”;
- 30) w § 117 w ust. 1 po wyrazie „hydrauliczne” dodaje się wyrazy „lub mechaniczne”;
- 31) w § 118 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Dopuszcza się łączenie przewodów oddechowych w jeden wspólny przewód — oddzielny dla paliw płynnych I klasy i oddzielny dla paliw płynnych II klasy, pod warunkiem zabezpieczenia przewodów łączących przestrzenie gazowe zbiorników paliw płynnych I klasy przed przestrzenianiem się ognia i fali ciśnienia.”;
- 32) w § 119 po wyrazie „Zbiorniki” dodaje się wyraz „podziemne”;
- 33) § 121 otrzymuje brzmienie:
- „§ 121. Zbiorniki i rurociągi technologiczne stacji paliw zabezpiecza się przed działaniem korozji poprzez zastosowanie odpowiednich pokryć antykorozyjnych; mogą też być za-
- stosowane systemy elektrochemicznej ochrony katodowej. Zbiorniki i rurociągi te wyposaża się w instalacje uziemiające współpracujące odpowiednio z elektrochemiczną ochroną katodową, a także poddaje się próbie szczelności w miejscu ich umieszczenia, zgodnie z Polską Normą.”;
- 34) w § 131 uchyla się pkt 3;
- 35) w § 132 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. Niedopuszczalne jest lokalizowanie podziemnych zbiorników magazynowych z gazem płynnym pod drogami i placami.”;
- 36) w § 133:
- a) w ust. 1:
- w zdaniu wstępnym wyrazy „Zbiorniki przevożne i magazyny” zastępuje się wyrazem „Magazyny”,
- dodaje się pkt 5—8 w brzmieniu:
- „5) 6 m — od zbiorników naziemnych innych paliw płynnych, a minimalna odległość między zbiornikami podziemnymi gazu płynnego i innych paliw płynnych powinna wynosić co najmniej 1,5 m,
- 6) 10 m — od napowietrznej linii elektroenergetycznej i tramwajowej sieci trakcyjnej o napięciu do 1 kV,
- 7) 15 m — od napowietrznej linii elektroenergetycznej o napięciu powyżej 1 kV,
- 8) przewidzianej w przepisach rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 5 maja 1999 r. w sprawie określenia odległości i warunków dopuszczających usytuowanie drzew lub krzewów, elementów ochrony akustycznej, wykonywanie robót ziemnych, budynków lub budowli w sąsiedztwie linii kolejowych oraz sposobu urządzania i utrzymywania zastłon odśnieżnych i pasów przeciwpożarowych (Dz. U. Nr 47, poz. 476 oraz z 2000 r. Nr 52, poz. 627).”;
- b) w ust. 2:
- w zdaniu wstępnym wyrazy „ust. 1 pkt 1—3” zastępuje się wyrazami „ust. 1 pkt 1—5”,
- w pkt 2 wyraz „zbiorniki” zastępuje się wyrazem „butle”;
- 37) w § 135 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. Na odmierzaczu gazu płynnego od strony podjazdu pojazdów samochodowych umieszcza się trwałą informację o treści: „Stacja nie napęlnia butli gazem płynnym”, widoczną z odległości co najmniej 5 m.”;
- 38) § 139 otrzymuje brzmienie:

- „§ 139. Stałe zbiorniki magazynowe dla gazu płynnego powinny być napełniane do 85% ich pojemności. Butla powinna być napełniona gazem płynnym do oznaczonej na niej masy brutto.”;
- 39) § 140 otrzymuje brzmienie:
- „§ 140. Stacje paliw gazu płynnego wyposaża się w odpowiednie znaki informacyjno-ostrzegawcze oraz w znaki bezpieczeństwa, zgodnie z odrębnymi przepisami i wymaganiami Polskich Norm.”;
- 40) w § 143 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Zawory odcinające na zbiornikach, po ich napełnieniu gazem płynnym, poddaje się kontroli szczelności.”;
- 41) w § 144 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:
- „3. Cysterny samochodowe przeznaczone do zasilania stacji w paliwa silnikowe I klasy — benzyny powinny być dostosowane do odbioru partych paliw podczas rozładunku w stacjach paliw i załadunku w terminalach — bazach paliw.
4. Rozładunek silnikowych paliw płynnych I klasy w stacjach paliw jest dopuszczalny pod warunkiem, że silnik cysterny samochodowej został wyłączony, o ile nie służy on do rozładunku, a cysterna skutecznie uziemiona i podłączona przewodami elastycznymi do przyłącza produkcyjnego i przyłącza odzysku par.”;
- 42) § 145 otrzymuje brzmienie:
- „§ 145. Zasilanie stacji paliw w energię elektryczną może być wykonane za pomocą kabli ułożonych w ziemi, przy czym najbliższy słup elektrycznej sieci napowietrznej powinien znajdować się w odległości co najmniej 1,5 jego wysokości, licząc od odmierzaczy paliwa, przewodów oddechowych, magazynu butli gazu płynnego lub naziemnego zbiornika gazu płynnego i stanowiska wydawania gazu płynnego.”;
- 43) § 147 otrzymuje brzmienie:
- „§ 147. 1. Stację paliw płynnych wyposaża się w sprzęt przeciwpożarowy:
- 1) 2 agregaty 25 kg proszkowe lub CO₂,
 - 2) 2 gaśnice proszkowe 6 kg,
 - 3) 3 koce gaśnicze,
 - 4) 2 gaśnice proszkowe 6 kg i 1 koc gaśniczy na każde stanowisko wydawania gazu płynnego.
2. Stację gazu płynnego wyposaża się w sprzęt przeciwpożarowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 4.”;
- 44) w § 168:
- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,
- b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
- „2. Odległości określone w ust. 1 pkt 1 mogą być zmniejszone o połowę w przypadku zastosowania ściany oddzielenia przeciwpożarowego o odporności ogniowej co najmniej 120 minut.”;
- 45) § 218 otrzymuje brzmienie:
- „§ 218. Wykonanie ochrony biernej przed korozją polega na zastosowaniu:
- 1) odpowiedniej powłoki izolacyjnej zgodnej z Polską Normą — dla rurociągów układanych w ziemi,
 - 2) pokrycia malarskiego lub powłok metalizowanych, cynkowych lub z tworzyw sztucznych określonych w dokumentacji technicznej — dla rurociągów ułożonych nad powierzchnią ziemi.”;
- 46) § 220 otrzymuje brzmienie:
- „§ 220. Badanie szczelności pokrycia ochronnego rurociągów przeprowadza się przy napięciu probierczym zależnym od rodzaju i grubości tego pokrycia, określonego w dokumentacji technicznej na podstawie Polskich Norm.”;
- 47) w § 236:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Stacje gazu płynnego powinny spełniać warunki techniczne jak dla stałych stacji paliw.”,
- b) w ust. 2 wyrazy „ust. 1” zastępuje się wyrazami „§ 234”.
- § 2. 1. Bazy magazynowe, przeładunkowe i rozlewnie gazu płynnego istniejące przed dniem wejścia w życie rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2005 r. powinny być wyposażone w urządzenia i instalacje spełniające wymagania określone w rozporządzeniu.
2. Do dnia 31 grudnia 2005 r. warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi dalekosiężne do transportu ropy naftowej i produktów naftowych znajdujące się w obiektach służących obronności państwa, określone w rozporządzeniu mają zastosowanie wyłącznie do części bazy i stacji paliw płynnych oraz rurociągów podlegających budowie, rozbudowie lub przebudowie.
- § 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 16 stycznia 2003 r.